

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	"
Un any.....	2'60	"
Per dotzenes.....	0'45	"
Núm. a atrassats des 2.ª tom.....	0'06	"
Id. id. des 1.ª tom.....	0'07	"

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI T'É VENT A SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 41.

Fòra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España.....	3 mesos.....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè.....	3 mesos.....	1'50
	1 any.....	5'00

BAÑS Y BAÑES.

A Mallorca es sa tèrra d'es matrimònis mal avenguts. En coneix molts qu'al temps que s'homo navega de bolina, sa dòna va en popa. Ell governa es barco amb una quarta sobre vent, y ella corre à tota vèla amb ales y arrastraderes. Si s'homo s'arredòssa dins un cafè, ó prèn pòrt dins qualque escaleta de sospitosa anomenada; sa dòna s'en entra dins una Iglesia ó s'afica dins ses botigues de birimbòyes y vertadés porrosfuyes. Sòls s'avenen en dexá roy de doblés per allà ahont passan, y en que sòlen veurerlos plegats à ses hores oficials d'ana de visita ó de teatro.

Axò es còsa que sa tèrra heu dona y ja heu dú d'enrera; y es mal es tan general que fins y tot sa llengo mallorquina en participa. ¿En tant es axí, que voldria que me digués un Sant amb quina còsa s'avènen, ó que ténen que veure es *mòlles* amb ses *mòlles*; es *pòts* amb ses *pòtes*; es *mays* amb ses *mayes*, es *rots* amb ses *rotes*, es *mostels* amb ses *mosteles*, es *pòrts* amb ses *pòrtles*, es *capells* amb ses *capelles* y es *bañs* amb ses *bañes*?

A primera vista qualsevòl dirà: «L'amo'n March té rahó, perque ¿quin punt de comparansa hey pòl havè may entre es *machs* y ses *maques*, entre es *pops* y ses *popes*, entre un *cap* y una *capa*, un *guix* y una *guixa*, un *dit* y una *dita*, sa *fam* y sa *fama*, etc. etc.? Ydò heu de sèbre que n'hi ha, y molts, de punts d'analogia entre es mascles y ses famelles de sa nòstra llengo, tanta ó més que sa qu'hey ha entre dos casats d'avuy en dia, maldement à n'es veure s'homo sia un moretó y sa dòna un glop de llet; encara qu'ella pareixca la Reyna Esté y ell un agafat amb cans, y per més que mentres es marit se romp l'ànima per dú escayòla à sa gabi y haja meslé sèt doblés per fé un sòu, sa mullé no tenga altres pensaments que sa moñera y sa modista, y es puff y ses randes, y no li venga à cent duros més

ó ménos per comprarsè una bona alhaca de diamants.

Qualsevòl de ses paraules qu'hem anomenades mos podria serví de mòstra per provarvos la veritat d'axò que deym; però ja que fa una caló que no té aguant y qu'encara va à mà d'essè més fòrta, parlem des matrimòni de paraules més pròpi del temps, per exemple des *bañs* y ses *bañes*; d'es *bañs* que son freschs y que tant mos agradan ara s'estiu, y de ses *bañes* que tant de gust mos donan dins sa Plassa de Toros, y prenguemho à la fresca per comensá à acursá sa distancia qu'hey ha amb apariència entre una còsa y s'altre.

Primerament pregunt: ¿Qu' es un *bañy*? ¿Y qu' es una *baña*?

Una *baña* es una còsa que sòlen dú à pareys à demunt es front cèrts animals que caminan còm ets ases; y un *bañy* es posarsè en remuy dins la mà ó dins una pica qualsevòl individuó que sent sa calrada de s'estiu.

Aquesta paraula *pica*, que me pica ara sa curiositat fòrt ferm, ja mos dona à coneixe una analogia matrimonial moderna entre ses *bañes* y es *bañs*. ¿Qu' es axò d'analogia matrimonial, dirán molts? Jò vos ho explicaré de passada. Un homo y una dòna per está bé y viure à plè baix d'es jou del sant matrimòni han d'essè còm una olleta y sa séua cubertoreta, segons diu un antich adagi. Sa dòna, qu' es s'òlla de tots ets aguiats des matrimòni, ha de tení una tapadora qu' es s'homo, que li venga ajustada. Axò fa qu' ells dos s'han d'assemblá del tot baix de cèrt punt de vista, y cap mica baix d'un altre. S'homo ha de tení lo que no tenga sa dòna y viceversa.

Antigament ses òlles y ses cubertores eran de tèrra y s'ajustavan una dins s'altre, y per axò eran males de trobá. Però ara que ses cubertores son de llau-na y sense galsa ni ansa per hont agafarles, totes ses cubertores venen bé à totes ses òlles.

També deya un altre adagi que dos casats havian d'essè còm à dues ànimes dins un còs; però el temps tot heu muda, y ja no son dues ànimes dins un còs, còm

creyan ets antichs, sinó dos còssos amb un'ànima, còm per exemple ses estàtues que son plènes amb so mòtlo que les ha fètes, qu' es buyd; ó una moneda d'òr amb so cuñy d'acer que l'ha produhida. A n'axò li diéh jò analogia matrimonial moderna. Si s'homo es un bragues, sa dòna per necessitat ha de dú uns calsons ben estirats. Si sa dòna es veleta s'homo ha de servá es pèrn dret y llati perque puga girá depressa. Si s'homo es una bandera, sa dòna ha d'essè s'estaló de la casa que l'aguant.

Si sa dòna té bon còr y es caritativa, s'homo pòt essè un barrugo; perqu'ella donará per tots dos; y si s'homo es un gallet valent y barayadis, sa dòna pòt essè una llòca poruga perqu' es séu marit cuydará de defensarla bé.

S'explicació d'aquesta analogia matrimonial, que no es còm ses altres, vos demostrará es perque succeheix sovint que naturalment es joves guapos (grans Iglesias, pochs perdons) se casan amb dónes lletjes y agudes; y es baixos y de pochs atractius, amb atlòtes altes y bones mosses; y aquells grassos que pareixen porcells de past amb ses primes, sèques y nirvioses. ¡Uey! Axò no vòl dí qu' aquesta regla no tenga ses séues escepcions.

Còm deym, ydò, abans d'aquesta llargaruda digressió, ses piques mos pòsan de manifest una de ses analogies matrimonials observades entre es marit y mòlla de paraules tan oposades còm son es *bañs* y ses *bañes*; perque ses piques tant serveixen per prendre *bañs*, còm per no prendre *bañes*. Axí també ets homos picadós ó que sovint se pican dins sa Plassa de Toros de ca-séua son es qui están més esposats à rèbre *bañes*; y aquells qu' es pòsan dins piques que no son d'aygo beneyta son es qui més perillan de rèbre *bañades*.

Notau un altre observació ó analogia. Cap animal bañut prèn may es *bañs*, de tot es séu còs; no més los prèn fins allà ahont comènsan ses *bañes*. Un hòu dins má no tendrà si vòleu cap pèl axut demunt sa séua còrpora, però vòreu que quant neda ses *bañes* van sempre defòra de s'aygo, lo mateix qu'ets oronells per

hont respira; y axò mos demòstra de passada sa gran importància que tenen ses *bañes* dins s'economia animal, y es gran papé que desempeñan dins ses lleys de sa conservació individual. Es innegable qu'aquest ornament caparrut de cèrts *cuadrúpedos* contribueix en gran manera à n'es séu benestà y bòn viure. Y sinó, demanauhó à ses cabres qu'amb sa punta de ses *bañes* s'ajudan per pujá demunt ses ròques més altes; y quant amb elles se gratan, arriban allà ahont ningú creuria, fins y tot à sa rèl de sa coua.

Un altre observació: Es qui tròba una *baña* li pega cossa. Còm que no sia bona per rès; y à pesá d'axò les veym fé s'ofici de pòts. Es sabatés les empran per posarhi ses *pastetes* de ses sòles, y es cassadós les fan servir de bòtils ó *castañes* per posarhi aygordent, pólvora y perdigons. Les hem vistes convertides en *trompetes* de carrilè, en *viròlles* de gayato y amb *estaques* de clasta ó de porxo; però may les hem vistes emprades amb aygo llista ni salada, que son ses més usades per prendre *bañs*.

S'aygo no s'hi aferra à ses *bañes*, axí còm s'hi aferra es verrim, sa pèga, sa brutó y ses morques; y per raro que pareixca es sentirmós à dí qu'una *baña* no s'baña dins s'aygo, no per axò deixa d'haverhi dins la má moltes y hònes vaques, y hòus per pescarles, y tòros gròssos per criarles, y cent mil castes d'animals bañuts còm son es bogamarins, es turmassòts, ses cranques peludes, ses llagostes, es pops, ses escòrpores y altres peixos plèns de *bañes* rares y corioses qu'están prenguent un *bañy* continuu, còm aquells menestrallets que suan de nit y dia per surá la barca.

Continuem ses nòstres observacions. Un altre punt de contacte entre aquests dos nòms masculí y femení, es el que mos ensenja sa Medicina. Primerament es còsa preconisada p'es Metges qu'un *bañy* totsòl es molt perjudicial à sa salut des còs; y una *baña* tota sola es còsa molt contrària à ses lleys de sa naturalesa, que les mos presenta sempre à pareys. Y en segon lloch sabem per esperiència que si ara s'estiu vos agafan *curris-curris* per havè menjat pebres verts de quatre *bañes* ó cornalons, ó de cirereta d'aquells que tenen sa figura d'una *baña* enrevoltada, hem de corre à fé vení es Metge; y aquest, després de polsarmos, y tocarmos es front, y demanarmos si tenim mal de cap, mos farà fé juèus y mos escriurá una recepta de polvos de *baña de cero* y mos manará que prenguem *bañs*. Y aquests *bañs* y aquella mica de *baña* mos llevarà es mal que teniam à n'es cap y mos espasará sa caló que 'n forma líquida teniam en es polo oposat, y tornarà sa pau dins candòstra quant veurem aquella degeneració intestina y aquells renòus de budells que van passant més que depressa.

Es *bañs*, en qu'estigan ubèrts tot l'any, sòlen prendrersè en s'estiu. També sa naixensa de *bañes* sòl essè per aquest temps; y còm ses *bañes* son ja fruyta en el dia y fruyta de tot l'any, sa principal colita no deixa per axò d'essè des Mars à s'Octubre.

Ses localitats més apropiades per prendre *bañs* son també ses més esposades à trobarhi un parey de *bañes*. Y si no 'm creys informauvosnè amb sos caragòls que cada vegada que prenen un *bañy* trèuen ses *bañes*, y en acabarlo de prendre les tornan enfoná; de mòdo que perque un caragòl se *bañy* es mesté qu'es *bañy* ó trèga *baña*; y totluna que no está *bañat* deixa d'essè *bañat* ó de tení *bañes*.

Hey ha *bañs* que se prenen amb *sulfureto*. També hey ha *bañes* que sòlen essè causa de sulfuraments, encara que avuy en dia se prenen ses còses à hònes pagues per falta de fondos; y ningú es sulfura, gracies à sa mala oló que deixa aná es sofre quant crèma, que bé se pòt dí qu'es tant pestilent y perjudicial à sa salut pública còm sa pudó de *baña* sacorrada. Un se pòt afluxá de ses dues castes d'olós per no triá, perque fan bona sa de carn de vás qu'es allà ahont van à pará amb el temps moltes de *bañes*.

Es *bañs* de vapor son *bañs* de gran tò, y no sòlen essè visibles. També hey ha *bañes* tan vaporoses y tan pomposes à un mateix temps, qu'encara que gròsses, ningú les afina; ó es qui pòden, no les vòlen veure; y els qui les vòlen distingí, no pòden. Ses *bañes des ceros* son d'aquesta casta perque maldement que passin pe ses més gròsses del mon y poblades de tants de *bañons* còm ams conta d'existència es *cero* que les dú, no obstant en posá es *cero* à la esquèrra desapareixan ses *bañes* fins en es punt de qu'es *cero* y tot se fá un no rès.

Hey ha uns establiments de mòda anomenats *bañs minerals* ahont es punt des sigle hey ha posat tota casta de comoditats y passatèmps. Tots ells están situats en llochs de moltes cabres y vaques, y dins garrigues y pròp de poblat menut. Dins ells moltes vegades dues rudes de confits y caramèllos vistes d'un poch enfòra vos pareixerán un parey de *bañes*; y pròp d'ells hey ha mates que tenen uys y parets que tenen oreyes, axí còm devòra ses *bañes* hey sòl havè també uns uys carregats de llentrisca y unes oreyes que tenen parets més sordes que ses tapies d'un Convent de monges.

Perque ses *bañes* no sian un perill constant pe sa nòstra pell los sòlen posá à sa punta unes bolles redones de sa figura d'una carabasseta de cabey d'àngel, conforme heu haureu vist à ses corrides de *novillos*. També hey ha *bañistes novatos* que per gordá es séu pellet sòlen posarsè dues bolles gròsses en forma de carabasses *vinateres* à sa part

alta de s'escarpó devòra es naxement de ses ales, y axí nedan segús de no rèbre *bañades* que los sian mortals.

Per últim si teniu terra y la voleu veure carregá de fruyt y que vos don bòn esplets, posauhi devall una bona solada de *bañes* y donauhi fòrsa de *bañs* d'aygo dolça per demunt, y amb el temps aquelles *bañes* y aquells *bañs* procrearán y vos demostrarán sa séua fecunditat matrimonial entregantvos tots ets séus infants convertits amb esplets de nabs y carabasses, xerovies y tomàtiques, raves y patates, si sou hortolá; ó en moraduix, juavert, y altres herbes, si sou jardiné; ó en pomes, aubercòchs y figues fiós, si sou aficionat à n'ets abres fruytals; y axò es provat.

Encara vos ne diria moltes altres d'analogies manifestes entre es *bañs* y ses *bañes* que pareixen dues còses tan divorciades; però no heu fas perque no hey haja qualcú que prengué sa figa p'es capoll, y fos causa de qu'En Bañeta, aquell àngel caygut aficionat à prendre *bañs* de plom fús, hey entreversás una *baña* de ses que li neixqueren quant perdé ses ales; y hey volgués ballá de capoll demunt sa punta al temps de fé un capficó de bañista dins aquest mar d'analogies matrimonials modèrnes que hey ha entre es *bañs* y ses *bañes*.

Abans d'acabá vuy encarregá à n'ets escrits modèrns que traduhexcan aquest escrit en totes ses llengos, perque sa filosofia que conté don consòl à n'es forastés casats que no tenen Plasses de Tòros públiques; y à fi de que ses analogies qu'he dites sian conegudes de tots aquells confreres de Sant Cornèli que viuen còm à gallines bañades à dins es nòstro mon de misèris.

L' AMO 'N MARCH DE SON BAÑA.

CARTA

A D. LLORÈNS MAL CASADÍS.

Palma 7 Agost 1882.

Don Llorèns jò li suplich
Que no prenga per ofensa
Aquesta pòbre defènça
Que de ses dònès escrich.

Me dispens, jò vuy dirley;
Amb may usada elegancia
Vostè ha escrit à L'IGNORANCIA
Versos de piül vermey.

Ademés de s'armonia
Y consonants enflocats
Qu'amb sorpresa n'he trobats
A sa séua poesia.

Y ademés de sa ciència
Que mòstra en es séus escrits
He pogut tocá amb sos dits
Que vostè no té clemència.

Y qu' amb fòch d' ira s' encén
Quantre una víctima humana
Que no mira còm germana
Sino còm..... (vostè m' entén.)

No voldria per axò,
Don Llorèns, prengues à mal
Que li parli tan formal
Y pujant un pòch de tò.

Mos diu, un tant alsurat,
«*Qu' es un Dimoni sa dòna.*»
No 'u admet, axò no sòna;
No senò; vostè va errat.

Que per compaiona santa
De s' hòmo Deu la va fè,
Perqu' es trabay fos lleugé
Y sa pena no fos tanta.

Dins la tèrra malahida,
Ahont cayguda còm la flòr
L' hòm trobá, dins lo sèu còr
Lo bell sòmni de la vida.

Don Llorèns, mos tira à fons
Quant diu qu' ella es un *martiri*
O bé l' ampla cementiri
De ses nòstres ilusions.

Esplica amb lo còr de gèl
Qu' ella n' es un *niu d' amor*,
Lo dols balsam del dolor
Un *angel caygut del Cèl*.

Provant (al ménos s' hi empenja)
Que la filla còm l' espòsa
No mereixen altre còsa
Més que lleña, més que lleña.

Fent es cercol més estret
Mos diu, ò milló mos xèrra
Que n' es l' angel de la tèrra
Un cabey d' En Barrufet.

¡Vaja, vaja, Don Llorèns,
Que 'u parli vostè de dónes
N' ha amollades de molt bones,
A sarries per no dí à quèrns!

Veix que vostè les du al uy
Més si sa rabia el fa escriure
Francament axò 'm fa riure
Tant si vuy còm si no vuy.

¿A ne que vé s' andenada
De *capritxosa, vayvera*,
Etsijent, fins embustera,
Envejosa y descarada?

Me diga ja que se fon
Y al ayre ha tirat sa tròna:
¿Si no fos per una dòna
Vostè seria en el mon?

Y amb confiansa parlant,
Escriguent còm escriu are,
Vostè desjècta sa mare
Que tal vòlta está plorant.....

¿La vida mos bastaria
Per agrahirne tan sòls
Las fineses y els consòls
De la mare que mos cria?

¿N' obrirà jamay cap ròsa
Son calser pur y riguent

Còm s' obri el còr d' una espòsa
Tal vòlta à un marit dolent?

El jove qu' enamorat
Sens mirament ni prudència
Perverteix à l' innocència
Amb la llengua del pecat,

Per lo sèu farest afañy
Que no pensa còsa bona
A los ulls de tota dòna
¿No mereix un desengañy?

Don Llorèns heu consider
¡Ay! no es la dòna l' ingrata,
No es la dòna qui mos mata;
Nòltros som, y jò el primer.

Ella lluyta sens descans
Amb l' amor y amb la puresa
Y si un triunfa, cau encesa
O mos retira ses mans.

Ella còm la ròca está
Dins la mar del vitupèri.
Ella n' es un sant misteri
Que ningú pòt descèlir.

Mes si un pich per desventura
La Providència ha volgut
Que còm un cristall romput
Haji vista s' hermosura,

No per axò es té que dí
Que tota dòna es dolenta,
Y que dins son còr intenta
O mos desitja trahí.

Hey pens, Don Llorèns, hey pens
Qu' encara que m' he allargat
No vòl dir qu' enamorat
Els he vulga tirá encens.

Hey pens un pòch, per favó;
Y sino qu' el mon judich
Lo qu' escriu y lo qu' escrieh,
Y veurem qui té raió.

Don Llorèns, heu passia bé
Maldement pena me còsta
Es dirhó, nòble respòsta
Esper dissapte qui vé.

SILENCIO.

XEREMIADES.

L' IGNORANCIA dona sa benvinguda à
n' el senò Governadó nòu, Don Ramon
La Ròca; y desitja que sa séua arribada
sia per Mallorca es comensament d' un
era de prosperidat y s' acabament de ses
barayes d' es qui li solen aná entorn.
Que Deu l' inspir en hé d' aquesta pro-
vincia calçada per aygo, y que procur no
deixarsè tòrsa sa vara de la justícia per
ningú, per mònta que tenga.

*
**

Al cap y à la fi tractan de axecá
una Iglesia dins es caserío de la Sole-
dat, y la còsa comensa en bòn pèu vist
s' entussiasme amb qu' han acuhida

aquesta ideà totes ses persones visibles
y d' influència d' aquell caserío.

Allà no hey faltan cassinos ni taver-
nes, fabriques ni cases de recreo. Tenen
fèsta de carré cada any amb balls y cor-
regudes y fins y tot han tengut compa-
ña d' aficionats y un teatro per passá
entretengudes ses vellades d' hivèrn.

Axò fa qu' ets allòts d' aquest arra-
valet sápigau ballá, jugá, cantá y altres
còses per l' estil, però molts d' ells no
han anat may à missa perque no pòden
vení à Ciutat amb son pare ó sa mare.

Donada sa posició d' aquest caserío,
entre es d' es Portitxòl y es de s' Hostal
d' en Cañelles y pròp de tots dos, aques-
ta projectada Iglesia está destinada à
essé amb el temps una parròquia forana.

Axí heu duan comprès, y trabayan
perque quant venga aquest cas no que-
din malament.

*
**

Agrahidissima la Redacció, à s' obsè-
qui y oferiment del senò Cònsul de sa
República Argentina, Don M. Enrich
Lladó, correspon desde avuy à sos desit-
jos enviantli es periòdich y les gracies.

*
**

A n' es suscriptòs d' Algayda que mos
escriuen queixes d' es carté, diguentmos
que li penjan sa maleta al mitx d' es
carré en es bussó, perqu' ell es à fòra
vila y té tancada sa casa, lo cual fa que
poguent arribá sa correspondència à les
cinch no hey arriba fins à les set; y
aquelles mares qu' esperan cartes des
sèu fuy qu' es en es servici de Rey, ó
d' aquella estimada fuyeta qu' está per
criada à Ciutat, y altres nòves interes-
sants per elles ó per sos marits, no les
rèben fins que ja es fosch de tot, si es
que les rebin; los deym en contesta-
ció à ses ses séucs cartes que ja han
vist, qu' es periòdich ha prèns sa resolució
d' estampá totes ses queixes en forma de
crides; però còm aquest mèdi no es pròu
actiu y segú per remediá sos mals,
los aconseyam qu' acudeixcan amb una
solicitud à n' el senò Administradó de
corrèus, qu' es segú qu' ell hey posará
remey; y si es carté no es bò perqu' está
malalt n' hi 'n posarán un que tenga ses
cames de llagost, maldament no hey
haja cap empenyo que parl per ell; per-
qu' es servici públich se dona en justi-
cia à n' es qui té més garantíes y mèdis
de desempeñar-lo milló; y no, còm molts
creuen, à n' es qui té més bò en la cort.

*
**

Es Setembre y s' Octubre mesos de
ses aygos gròsses s' acòstan y sa síquia
ó clavaguera de dins es vall de sa Pòrta
de Jesús está casi embossada de fems
qu' hey han tirat. Si sa Riera feya una
de ses séues, sa pòca policia en tendria
sa culpa.

*
**

Ja que parlem d'aquesta síquia, ¿fins quant hem de veure trossetjat aquell tel de sèba amb pretensions de làpida de marmol qu'hey ha al costat de sa porta interior de Jesús? Es séu estat molt ben poch favó. Si l'haguessen posada de gruix a sa pedra aquella no l'haurien escarbotada ets atllòts a pedrades. Sempre hem sentit a dí que lo barato es carstia.

*
**

A Inglàtèrra hey hagué s'altre vespre una brega a còps de puñy, vulgo *trompis*, còsa qu'allà s'usa còm a diversió pública, encara que pretengan essè tan civilisats.

Ses entrades que se venéren aquesta nit produhiren 16.650 duros, segons diu un periòdich anglés, perque es dos *trompistes* ó barayadós eran de molta fama.

Un se diu *Sullivan* y s'altre *Tug Wilson*.

Es gastos pujaren a 1.800 duros y lo que va d'aquesta cantitat a s'altre ó sia es 14.850 duros restants va essè partit per parts iguals entre es dos gladiadós.

Ademés d'axò en *Tug Wilson* va cobrar 1000 duros que li havia promés *En Sullivan* si agontava sense dexarhi sa pell ses bufelades que li enflocaria per espay de dotze minuts.

S'estiman que pujan 200.000 duros ses missions que se crusaren entre ets aficionats y espectadós d'aquest deveriment.

Axò son ets inglesos que tenen per bárbaros es nòstros tancats y funcions de tòros.

Tot lo mon es mon, fóra Montuiri que es més que mon.

*
**

¡Don Lloréns! Bòn dia tenga, y que molts àns puga fé fésta, amb salut y alegría de lo que més estima. Y ja que cau bé ¿perque no fa favó de pagarmós sa subscripció atrassada de L' IGNORANCIA que mos deü? Crech que son 13 reals.

Vamos. Avuy que fa fésta podriam arreglá aquest assuntet; ó si li cau milló que sia un altre dia, tornaré es dia de Sant Ramon que també en fará; y axí haurá tengut témps de cercá aquells recibos que va somiá que tenia.

¡Bòn dia tenga! Don Lloréns Ramon.

ES LLEONS.

FÁBULA DEDICADA A N'EN LLORÉNS MAL CASADÍS.

Molts de Lleons, ja véys, una vegada Tengueren una junta ben formal, Y resolgueren entre moltes còses Enjagá ses Lleones d'es manat. Perque deyan qu'allà ahont hey lia dónes Rahons no hi faltan, ni rendu may, may.

Y dit y fet, de ses Lleones nòbles Ni una en vá quedá per nat seña. ¡Ah beneyts! no pensaren que ses dónes Si ells dormian, anavan a guardá S'entrada de ses còves ó barraques Per pò de qu'hey entrassen animals. Y aquell dia ja cinch ó sis vegades Sense volé, s'hagueran d'axecá Per tení fòrtes y cruèls batalles Amb tigres fers ó amb gròssos elefants. Llavòses tots sortiren de ca-séva Arrepentits, y anaren a cercá Per montañes y boschs a ses Lleones Que sempre los dexavan dormí en pau.

Ara, Lloréns, aplica aquesta Fábula Qu'axí mateix té còsa qu'aplicá; Y diguem: Que seria d'es pobre hómo Si no tengues sa dona qu'el cuidás.

II.

COVERBOS.

Caygué una vegada un atlotòt fentse a n'es front una buraña que va essè precis aná a cercá ets metges. Aquests es temps que li feyan sa primera cura deyan:

—Sa ferida es perillosa, perque se vèu es cervell.

—Ydò, n'agafin un poquet y el mòstrin a mumare, (respongué s'atlot,) que me diu cent vegades cada dia que no'n tench gens.

*
**

Anant per demunt es Moll m'escitá sa curiositat un pagès mallorquí que cridava y feya gròsses manotades es mitx d'una reunió de francesos.

Un altre el va cridá y li va dí:

—¿No veus que no saben que dius?

—No sies tonto. ¿Que no los parl fòrt y clá, perque m'entengan?

*
**

Una vegada aná a confesarsè un pagès, y es confés li preguntá:

—¿Qu'has tenguts mals pensaments?

—Sí, pare, (respongué aquest.)

—¿Quins son estats?

—Ne vatx tení una vegada, y ojalá los hagués cumplits, d'aufegá sa mardrastra; de pegá un tir a sa sògra, y de matá es cobradó de consums.

*
**

A un que l'amonestavan per casarsè va essè acusat de qu'era parent de s'atlotà. Cridat es jove va al-legá essè fíy d'un cosí d'un parent d'un conegut des padrí de son pare de sa mare de s'atlotà.

¿Quina dispensa degué pagá?

*
**

PORROS-FUTES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Dins Palma s'enfila En Magel.*
SEMBLANSES.—1. *En que son fàcils d'emmalaltí.*
2. *En que du etiqueta ó netrero.*
3. *En que ca farat.*
4. *En que té vara.*
TRIÀNGUL....—*Restá-Rest-Rest-R.*
CAVILACIÓ....—*Barceló.*
FUGA.....—*Qui no té pessetes no fa casa.*
ENDEVINAYA....—*Una passa.*

GEROGLIFICH.

Ecce B Tt Sdu E s Jané:

ELL.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla una dona a un Bòn Jesuset?
2. ¿Y una dona a n'es Sòl?
3. ¿Y una dona a una doble de viut?
4. ¿Y una dona a la Santíssima Trinidad?

ECSEMÉ.

TRIANGUL DE PARAULES.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª fetxa, un jove; sa 2.ª, una jova; sa 3.ª, un jove; sa 4.ª, no té significat; sa 5.ª, un linatge mallorquí; sa 6.ª, un nòm flamench; sa 7.ª, sense significat; sa 8.ª, una lletra, y sa 9.ª, una consonant.

UN GERMÀ D'ELL.

CAVILACIÓ.

SI GRATEU

Compòndre amb aquestes vuyt lletres un linatge mallorquí.

ELL MATEIX.

FUGA DE CONSONANTS.

A.. ..Ó.E.. ..I.U.E. A ..UE...

UN POLIV.

ENDEVINAYA.

Nòu lletres diferents.
Té es nòm des meu amó.
¿Em diries Pèp qu'ha nòm
Tú qu'ets endevinadó?

UN RONDANY.

(Ses solucions dissapte qui té si som rius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Dejá:—Per falta d'elements en figures no'l podem servi per ara amb lo que desitja.

12 AGOST DE 1882

Estampa d' En Pere J. Gelabert.